

ETS - 165 Конвенція про визнання кваліфікацій з вищої освіти в європейському регіоні

Ліссабон, 11 квітня 1997 року
European Treaty Series/165

Сторони цієї Конвенції, усвідомлюючи той факт, що право на освіту є одним із прав людини і що вища освіта, яка відіграє визначну роль у здобуванні і поглибленні знань, є виключно багатим культурним і науковим надбанням як окремих осіб, так і суспільства, враховуючи, що вища освіта має відігравати дуже важливу роль в утвердженні миру, взаєморозуміння і терпимості, у формуванні взаємної довіри між народами та країнами, вважаючи, що велике розмаїття освітніх систем в європейському регіоні відбиває його культурні, соціальні, політичні, філософські, релігійні та економічні особливості і є виключним надбанням, що варте глибокої поваги, бажаючи дати можливість усім мешканцям регіону повною мірою користуватися цим багатим розмаїттям шляхом полегшення громадянам кожної з держав та студентам закладів освіти кожної зі Сторін доступу до освітніх ресурсів інших Сторін, зокрема шляхом сприяння їхнім зусиллям, спрямованим на продовження своєї освіти чи на закінчення певного періоду навчання у вищих закладах освіти на території інших Сторін, враховуючи, що визнання курсів навчання, свідоцтв, дипломів і звань, отриманих в іншій країні європейського регіону, є важливим засобом сприяння академічній мобільності між Сторонами, надаючи важливого значення принципу самостійності закладів освіти та усвідомлюючи необхідність підтримки і захисту цього принципу, впевнені, що справедливе визнання кваліфікацій є ключовим елементом права на освіту та обов'язком суспільства, беручи до уваги конвенції Ради Європи та ЮНЕСКО з питань академічного визнання в Європі:

Європейську конвенцію про еквівалентність дипломів, які надають допуск до університетів (1953 рік, ETS No. 15), та Протокол до неї (1964 рік, ETS No. 49),

Європейську конвенцію про еквівалентність періодів навчання в університетах (1956 рік, ETS No. 21),

Європейську конвенцію про академічне визнання університетських кваліфікацій (1959 рік, ETS No. 32),

Конвенцію про визнання курсів навчання, дипломів і звань з вищої освіти в державах європейського регіону (1979 рік),

Європейську конвенцію про загальну еквівалентність періодів навчання в університетах (1990 рік, ETS No. 138),

враховуючи також Міжнародну конвенцію про визнання курсів навчання, дипломів і звань з вищої освіти в арабських і середземноморських європейських державах (1976 рік), що була прийнята в рамках ЮНЕСКО і частково стосується академічного визнання в Європі, усвідомлюючи, що ця Конвенція має розглядатися також у контексті конвенцій та Міжнародної рекомендації ЮНЕСКО, що стосуються інших регіонів світу, а також необхідність поліпшення обміну інформацією між цими регіонами, усвідомлюючи, що у вищій освіті в європейському регіоні з часу прийняття цих конвенцій відбулися глибокі зміни, внаслідок яких зросла диверсифікація як всередині національних систем вищої освіти, так і між ними, а також необхідність внесення змін у правові документи і практику з метою відображення цих змін, усвідомлюючи необхідність пошуку спільних рішень практичним проблемам визнання в європейському регіоні, усвідомлюючи необхідність удосконалення існуючої практики визнання та надання їй більшої прозорості і кращої відповідності сучасному стану вищої освіти в європейському регіоні, переконані в позитивному значенні розробленої і прийнятої під егідою Ради Європи та ЮНЕСКО

конвенції, що створює підґрунття для подальшого розвитку практики визнання в європейському регіоні, усвідомлюючи важливість забезпечення механізмів постійного впровадження у практику принципів і положень цієї Конвенції, погодились про таке:

Розділ I

ВИЗНАЧЕННЯ

Стаття I.1

Для цілей цієї Конвенції нижченаведені терміни мають таке значення:

доступ (до вищої освіти) - право кандидатів, що задовольняють встановленим вимогам, на звернення із проханням про допуск до вищої освіти та на розгляд такого прохання;

допуск (до вищих закладів і програм освіти) - акт чи система, яка дає змогу кандидатам, що задовольняють встановленим вимогам, відвідувати курс навчання з вищої освіти в тому чи іншому закладі і/або тій чи іншій програмі;

оцінка (закладів або програм) - процедура встановлення якості навчання у вищому закладі або програмі освіти;

оцінка (індивідуальних кваліфікацій) - письмова оцінка компетентним органом іноземних кваліфікацій, присуджених окремій особі;

компетентний орган з визнання - орган, якому офіційно доручено ухвалювати обов'язкові рішення про визнання іноземних кваліфікацій;

вища освіта - всі види курсів навчання чи циклів курсів навчання, професійної підготовки або підготовки до наукових досліджень післясередньоосвітнього рівня, які визнані відповідними органами Сторони як такими, що належать до її системи вищої освіти;

вищий заклад освіти - заклад, що надає вищу освіту і визнаний компетентним органом Сторони як такий, що належить до її системи вищої освіти;

програма з вищої освіти - курс навчання, визнаний компетентним органом Сторони як такий, що належить до її системи вищої освіти, після закінчення якого слухачу присуджується кваліфікація з вищої освіти;

період навчання - будь-яка частина програми з вищої освіти, оцінена і документально підтверджена, яка, не становлячи повного курсу навчання за програмою, є істотним набутком знань чи навичок.

Кваліфікація

А. Кваліфікація з вищої освіти - будь-яке звання, диплом або інше свідоцтво, що видане компетентним органом і засвідчує успішне закінчення програми з вищої освіти.

В. Кваліфікація, що надає доступ до вищої освіти, - будь-який диплом або інше свідоцтво, що видане компетентним органом, засвідчує успішне закінчення освітньої програми і надає власнику кваліфікації право брати участь у процедурі допуску до вищої освіти (пор. визначення терміну "доступ");

визнання - формальне підтвердження компетентним органом якості іноземної освітньої кваліфікації для цілей доступу до навчання і/або здійснення фахової діяльності.

Умови

А. Загальні умови - умови, які в усіх випадках повинні задовольнятися для доступу до вищої освіти або певного рівня цієї освіти чи для здобуття певного рівня кваліфікації з вищої освіти.

В. Спеціальні умови - умови, які на додаток до загальних умов повинні задовольнятися для отримання допуску до конкретної програми з вищої освіти чи для здобуття спеціальної кваліфікації з вищої освіти по конкретній навчальній дисципліні.

Розділ II

КОМПЕТЕНЦІЯ ОРГАНІВ

Стаття II.1

1. Якщо компетенція вирішувати питання визнання належить центральним органам Сторони, така Сторона безпосередньо керується положеннями цієї Конвенції і вживає всіх необхідних заходів для забезпечення виконання її положень на своїй території.

Якщо компетенція вирішувати питання визнання належить складовим частинам Сторони, така Сторона робить одному з депозитаріїв коротку заяву про свій конституційний чи адміністративно-територіальний устрій під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття, затвердження чи приєднання або у будь-який інший час після цього. У таких випадках компетентні органи таким чином визначених складових частин Сторін вживають всіх необхідних заходів для забезпечення виконання положень цієї Конвенції на своїй території.

2. Якщо компетенція вирішувати питання визнання належить окремим вищим закладам освіти або іншим установам, кожна Сторона відповідно до свого конституційного чи адміністративно-територіального устрою надає текст цієї Конвенції цим закладам або установам і докладає всіх можливих зусиль для заохочення до сприятливого розгляду і застосування її положень.

3. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті застосовуються *mutatis mutandis* до зобов'язань Сторін, викладених у нижченаведених статтях цієї Конвенції.

Стаття II.2

Під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття, затвердження чи приєднання або у будь-який інший час після цього кожна держава, Найсвятіший Престол або Європейське співтовариство інформують одного з депозитаріїв цієї Конвенції про те, які органи мають право ухвалювати різні категорії рішень щодо визнання.

Стаття II.3

Ніщо у цій Конвенції не може розглядатися як таке, що порушує будь-які більш сприятливі положення про визнання кваліфікацій, присуджених однією зі Сторін, які містяться у будь-якому чинному договорі або впливають з нього чи можуть міститися або впливати з будь-якого майбутнього договору, учасницею якого Сторона цієї Конвенції може бути або може стати.

Розділ III

ГОЛОВНІ ПРИНЦИПИ, ЩО СТОСУЮТЬСЯ ОЦІНКИ КВАЛІФІКАЦІЙ

Стаття III.1

1. Власники кваліфікацій, присуджених однією зі Сторін, мають належний доступ до оцінки цих кваліфікацій, яка здійснюється відповідним органом на їхнє прохання.

2. У зв'язку з цим забороняється будь-яка дискримінація заявника за такими ознаками, як стать, раса, колір шкіри, фізичні вади, мова, релігія, політичні чи інші переконання, національне, етнічне або соціальне походження, приналежність до національної меншини, майновий стан, народження чи інші обставини, або на підставі будь-яких інших обставин, не пов'язаних із якістю кваліфікації, визнання якої запитується. Для забезпечення цього права кожна Сторона зобов'язується вжити відповідних заходів для того, щоб заява про визнання кваліфікацій оцінювалася тільки на основі набутих знань і навичок.

Стаття III.2

Кожна Сторона забезпечує прозорість, узгодженість та надійність процедур і критеріїв, які застосовуються під час оцінки та визнання кваліфікацій.

Стаття III.3

1. Рішення про визнання ухвалюються на основі відповідної інформації про ті кваліфікації, визнання яких запитується.

2. Відповідальність за надання належної інформації покладається насамперед на заявника, який має надати її сумлінно.

3. Незважаючи на відповідальність заявника, установи, що присудили кваліфікацію, яка розглядається, мають надавати на запит заявника і упродовж розумного строку відповідну інформацію власнику кваліфікації, установам або компетентним органам країни, в якій запитується визнання кваліфікації.

4. Сторони доручають всім закладам освіти, що належать до їхніх освітніх систем, задовольняти будь-який розумний запит щодо інформації, необхідної для оцінки кваліфікацій, отриманих у цих закладах, або у відповідних випадках заохочують їх до цього.

5. Обов'язок доводити, що заява не задовольняє відповідним умовам, покладається на орган, що здійснює оцінку.

Стаття III.4

Для полегшення визнання кваліфікацій кожна Сторона забезпечує надання належної і чіткої інформації про свою освітню систему.

Стаття III.5

Рішення про визнання кваліфікації ухвалюються впродовж розумного строку, який завчасно визначається компетентним органом з визнання кваліфікацій і розраховується від часу отримання всієї необхідної інформації по конкретному запиту. У випадку негативного рішення зазначаються причини відмови у визнанні кваліфікації і заявникові надається інформація стосовно заходів, яких йому треба вжити для визнання його кваліфікації у подальшому. У разі негативного рішення або неприйняття рішення заявник повинен мати можливість оскарження впродовж розумного строку.

Розділ IV

ВИЗНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙ, ЩО НАДАЮТЬ ДОСТУП ДО ВИЩОЇ ОСВІТИ

Стаття IV.1

Для цілей доступу до програм, що належать до її системи вищої освіти, кожна Сторона визнає кваліфікації, що присуджені іншими Сторонами і задовольняють загальним умовам доступу до вищої освіти на території цих Сторін, якщо загальні умови доступу на території Сторони, що присудила кваліфікацію, суттєво не відрізняються від загальних умов доступу на території Сторони, в якій запитується визнання кваліфікації.

Стаття IV.2

Відповідним чином, Стороні достатньо надати власнику кваліфікації, присудженої на території однієї з інших Сторін, можливість отримати оцінку такої кваліфікації на прохання її власника, і положення статті IV.1 у такому випадку застосовуються *mutatis mutandis*.

Стаття IV.3

Якщо кваліфікація надає доступ лише до окремих видів вищих закладів чи програм освіти на території Сторони, в якій вона була присуджена, кожна інша Сторона надає власнику такої кваліфікації доступ до аналогічних окремих програм у вищих закладах освіти, що належать до її системи вищої освіти, якщо умови доступу на території Сторони, що присудила кваліфікацію, суттєво не відрізняються від умов доступу на території Сторони, в якій запитується визнання кваліфікації.

Стаття IV.4

Якщо на додаток до загальних умов доступу допуск до конкретних програм з вищої освіти залежить від задоволення спеціальних умов, компетентні органи відповідної Сторони можуть також висувати власникам кваліфікацій, присуджених на території інших Сторін, додаткові умови або перевіряти, чи задовольняють аналогічним умовам заявники з кваліфікаціями, присудженими на території інших Сторін.

Стаття IV.5

Якщо свідоцтва про закінчення школи надають доступ до вищої освіти на території тієї Сторони, в якій вони були отримані, лише після складання додаткових кваліфікаційних іспитів як однієї з передумов доступу, інші Сторони можуть зумовити доступ такими самими умовами або запропонувати альтернативу для задоволення таких додаткових умов в їхніх освітніх системах. Будь-яка держава, Найсвятіший Престол або Європейське співтовариство під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття, затвердження чи приєднання або у будь-який інший час після цього може повідомити одного з депозитаріїв про застосування нею положень цієї статті із зазначенням Сторін, до яких вона має намір застосовувати цю статтю, а також причин, що спонукали її до цього.

Стаття IV.6

Без шкоди для положень статей IV.1, IV.2, IV.3, IV.4 і IV.5 допуск до конкретного вищого закладу освіти або конкретної програми у цьому закладі може бути обмеженим чи відбірковим. У випадках, якщо допуск до вищого закладу і/або програми освіти є відбірковим, процедури допуску мають забезпечувати здійснення оцінки іноземних кваліфікацій згідно з принципами справедливості і недискримінації, викладеними у розділі III.

Стаття IV.7

Без шкоди для положень статей IV.1, IV.2, IV.3, IV.4 і IV.5 допуск до конкретного вищого закладу освіти може бути зумовлений необхідністю володіння заявником достатньою мірою мовою або мовами навчання, що прийнята(прийняті) у відповідному закладі, або іншими визначеними мовами.

Стаття IV.8

На території Сторін, в яких доступ до вищої освіти може бути отриманий на основі нетрадиційних кваліфікацій, аналогічні кваліфікації, присуджені на території інших Сторін, оцінюються у такий самий спосіб, як і нетрадиційні кваліфікації, присуджені на території Сторони, в якій запитується визнання кваліфікації.

Стаття IV.9

Для цілей допуску до програм з вищої освіти кожна Сторона може зумовити визнання кваліфікацій, присуджених іноземними закладами освіти, які функціонують на її території, конкретними вимогами національного законодавства або окремими угодами, укладеними зі Стороною, якій належать такі заклади.

Розділ V

ВИЗНАННЯ ПЕРІОДІВ НАВЧАННЯ

Стаття V.1

Кожна Сторона визнає періоди навчання, завершені в рамках програми з вищої освіти на території іншої Сторони. Це визнання охоплює такі періоди навчання з метою закінчення програми з вищої освіти на території Сторони, в якій запитується визнання, якщо періоди навчання, завершені на території іншої Сторони, суттєво не відрізняються від тієї частини програми з вищої освіти, яку вони мають замінити на території Сторони, в якій запитується визнання.

Стаття V.2

Відповідним чином, Стороні достатньо надати особі, яка завершила певний період навчання в рамках програми з вищої освіти на території іншої Сторони, можливість отримати оцінку цього періоду навчання на прохання заінтересованої особи, і положення статті V.1 у такому випадку застосовуються *mutatis mutandis*.

Стаття V.3

Зокрема, кожна Сторона сприяє визнанню періодів навчання, якщо:

- a) попередньо була укладена угода між, з одного боку, вищим закладом освіти або компетентним органом, відповідальним за відповідний період навчання, і, з іншого боку, вищим закладом освіти або компетентним органом з визнання, відповідальним за визнання, яке запитується; і
- b) вищий заклад освіти, в якому був завершений період навчання, видав свідоцтво чи випуску із залікової книжки, що підтверджує успішне виконання студентом вимог, які пред'являються до цього періоду навчання.

Розділ VI

ВИЗНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙ З ВИЩОЇ ОСВІТИ

Стаття VI.1

Враховуючи, що рішення про визнання ґрунтується на знаннях і навичках, які підтверджуються кваліфікацією з вищої освіти, кожна Сторона визнає присуджену іншою Стороною кваліфікацію з вищої освіти, якщо кваліфікація, визнання якої запитується, суттєво не відрізняється від відповідної кваліфікації на території Сторони, в якій запитується визнання.

Стаття VI.2

Відповідним чином, Стороні достатньо надати власнику кваліфікації, присудженої на території однієї з інших Сторін, можливість отримати оцінку цієї кваліфікації на прохання її власника, і положення статті VI.1 у такому випадку застосовуються *mutatis mutandis*.

Стаття VI.3

Визнання на території Сторони кваліфікації з вищої освіти, присудженої на території іншої Сторони, має один чи обидва із таких наслідків:

- а) доступ до подальшого навчання в системі вищої освіти, включаючи складання відповідних іспитів, і/або до підготовки докторської дисертації на таких самих умовах, що висувуються власникам кваліфікацій, присуджених на території Сторони, в якій запитується визнання;
- б) використання академічного звання відповідно до законів і правил Сторони або юрисдикції Сторони, в якій запитується визнання.

Крім того, визнання може полегшувати доступ до ринку праці відповідно до законів і правил або юрисдикції Сторони, в якій запитується визнання.

Стаття VI.4

Оцінка на території Сторони кваліфікації з вищої освіти, присудженої на території іншої Сторони, може здійснюватися у таких формах:

- а) загальна рекомендація для цілей працевлаштування;
- б) рекомендація закладу освіти з метою допуску до його програм;
- с) рекомендація будь-якому іншому компетентному органу з визнання.

Стаття VI.5

Кожна Сторона може зумовити визнання кваліфікацій з вищої освіти, присуджених іноземними закладами освіти, які функціонують на її території, конкретними вимогами національного законодавства або окремими угодами, укладеними зі Стороною, якій належать такі заклади.

Розділ VII

ВИЗНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙ, ПРИСУДЖЕНИХ БІЖЕНЦЯМ, ПЕРЕМІЩЕНИМ ОСОБАМ ТА ОСОБАМ, ЩО ЗНАХОДЯТЬСЯ У СИТУАЦІЇ БІЖЕНЦІВ

Стаття VII

Кожна Сторона у межах своєї освітньої системи та згідно зі своїми конституційними, правовими і регулюючими положеннями вживає всіх можливих і розумних заходів для розробки процедур справедливої та оперативної оцінки того, якою мірою біженці, переміщені особи та особи, що знаходяться у ситуації біженців, задовольняють відповідним умовам доступу до вищої освіти, до додаткових програм з вищої освіти чи до фахової діяльності, навіть якщо присуджені їм на території однієї зі Сторін кваліфікації не можуть бути документально підтверджені.

Розділ VIII

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ОЦІНКУ ВИЩИХ ЗАКЛАДІВ І ПРОГРАМ ОСВІТИ

Стаття VIII.1

Кожна Сторона надає належну інформацію про будь-який заклад, що належить до її системи вищої освіти, а також про будь-яку програму, що існує в таких закладах, з метою надання компетентним органам інших Сторін можливості встановити, чи виправдовує якість присуджених цим закладом кваліфікацій їхнє визнання на території Сторони, в якій запитується визнання. Ця інформація надається у такій формі:

- a) у випадку Сторін, які мають систему офіційної оцінки вищих закладів і програм освіти: інформація про методи та результати такої оцінки і про стандарти якості, властиві кожному типу вищих закладів освіти, які присуджують кваліфікації з вищої освіти, і програмам, після закінчення яких присуджуються кваліфікації з вищої освіти;
- b) у випадку Сторін, які не мають системи офіційної оцінки вищих закладів і програм освіти: інформація про визнання різних кваліфікацій, які присуджуються будь-яким вищим закладом освіти або в рамках будь-якої програми з вищої освіти, що належить до їхніх систем вищої освіти.

Стаття VIII.2

Кожна Сторона вживає належних заходів для підготовки, оновлення та поширення:

- a) огляду різних видів вищих закладів освіти, що належать до її системи вищої освіти, із зазначенням специфічних характеристик кожного виду закладів;
- b) списку визнаних закладів (державних і приватних), що належать до її системи вищої освіти, із зазначенням їхніх повноважень щодо присудження різних видів кваліфікацій та умов отримання доступу до кожного виду закладів і програм;
- c) опису програм з вищої освіти;
- d) списку закладів освіти, які розташовані за межами її території і які Сторона вважає такими, що належать до її системи освіти.

Розділ IX

ІНФОРМАЦІЯ З ПИТАНЬ ВИЗНАННЯ

Стаття IX.1

Для сприяння визнанню кваліфікацій з вищої освіти Сторони зобов'язуються запровадити прозорі системи вичерпного опису кваліфікацій, що присуджуються.

Стаття IX.2

1. Визнаючи необхідність у відповідній, точній і найновішій інформації, кожна Сторона створює чи забезпечує функціонування національного центру інформації, а також повідомляє одному з депозитаріїв про його створення чи будь-які зміни, що його стосуються.

2. На території кожної Сторони національний центр інформації:

- a) сприяє доступу до надійної і точної інформації про систему вищої освіти і кваліфікації країни, на території якої він знаходиться;
- b) сприяє доступу до інформації про системи вищої освіти і кваліфікації інших Сторін;
- c) надає із дотриманням національних законів і правил рекомендації чи інформацію з питань визнання та оцінки кваліфікацій.

3. Кожний національний центр інформації має у своєму розпорядженні засоби, необхідні для виконання своїх функцій.

Стаття IX.3

За допомогою національних центрів інформації або в інший спосіб Сторони сприяють використанню вищими закладами освіти Сторін Додатку до диплома ЮНЕСКО/Ради Європи чи будь-якого іншого порівнянного документа.

Розділ X

МЕХАНІЗМИ ЗАСТОСУВАННЯ

Стаття X.1

Застосування цієї Конвенції здійснюється під наглядом та зі сприянням таких органів:

- a) Комітет Конвенції про визнання кваліфікацій з вищої освіти в європейському регіоні;
- b) Європейська мережа національних центрів інформації про академічні мобільність та визнання (Мережа ЄНЦІ), створена рішенням Комітету міністрів Ради Європи від 9 червня 1994 року та Регіонального комітету ЮНЕСКО для Європи від 18 червня 1994 року.

Стаття X.2

1. Цією Конвенцією створюється Комітет Конвенції про визнання кваліфікацій з вищої освіти в європейському регіоні (далі "Комітет"). До його складу входять по одному представнику від кожної Сторони.
2. Для цілей статті X.2 термін "Сторона" не застосовується до Європейського співтовариства.
3. Держави, зазначені у статті XI.1.1, і Найсвятіший Престол, якщо вони не є Сторонами цієї Конвенції, Європейське співтовариство і Голова Мережі ЄНЦІ можуть брати участь у засіданнях Комітету як спостерігачі. Представники урядових і неурядових організацій, що займаються питаннями визнання в регіоні, також можуть запрошуватися на засідання Комітету як спостерігачі.
4. Голова Регіонального комітету ЮНЕСКО із застосування Конвенції про визнання курсів навчання, дипломів і звань з вищої освіти в державах європейського регіону також запрошується на засідання Комітету як спостерігач.
5. Комітет сприяє застосуванню цієї Конвенції і здійснює нагляд за її виконанням. Для цього він може ухвалювати більшістю голосів Сторін рекомендації, заяви, протоколи і моделі належної практики, призначені слугувати компетентним органам Сторін керівними принципами застосування ними Конвенції та розгляду заяв про визнання кваліфікацій з вищої освіти. Хоча такі документи не мають обов'язкової сили для Сторін, Сторони докладають всіх зусиль для їхнього застосування, доведення до відома компетентних органів і для сприяння їхньому застосуванню. До ухвалення своїх рішень Комітет запитує думку Мережі ЄНЦІ.
6. Комітет надає доповіді відповідним органам Ради Європи та ЮНЕСКО.
7. Комітет підтримує зв'язки з регіональними комітетами ЮНЕСКО із застосування конвенцій про визнання курсів навчання, дипломів і звань з вищої освіти, укладених під егідою ЮНЕСКО.
8. Кворум складає більшість сторін.
9. Комітет приймає свої Правила процедури. Він збирається на чергову сесію принаймні раз на три роки. Перший раз Комітет збирається впродовж року після набрання чинності цією Конвенцією.
10. Секретаріат Комітету забезпечується спільно Генеральним секретарем Ради Європи і Генеральним директором ЮНЕСКО.

Стаття X.3

1. Кожна Сторона призначає членом Європейської мережі національних центрів інформації про академічні мобільність та визнання (Мережі ЄНЦІ) національний центр інформації, створений або функціонуючий згідно зі статтею IX.2. Якщо на території Сторони згідно зі статтею IX.2 створено або функціонує більше одного національного центру інформації, всі ці центри є членами Мережі, але такі національні центри інформації мають лише один голос.
2. Мережа ЄНЦІ, склад якої обмежується центрами інформації Сторін цієї Конвенції, сприяє практичному застосуванню Конвенції компетентними національними органами та заохочує їх до цього. Мережа збирається на пленарну сесію принаймні один раз на рік. Згідно зі своїми повноваженнями вона обирає Голову та Президію.

3. Секретаріат Мережі ЄНЦІ забезпечується спільно Генеральним секретарем Ради Європи і Генеральним директором ЮНЕСКО.

4. Сторони співпрацюють через Мережу ЄНЦІ з національними центрами інформації інших Сторін, зокрема шляхом надання їм можливостей збирати всю інформацію, необхідну національним центрам інформації в їхній діяльності, пов'язаній з академічними визнанням і мобільністю.

Розділ XI

ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття XI.1

1. Цю Конвенцію відкрито для підписання:

- a) державами-членами Ради Європи;
- b) державами-членами європейського регіону ЮНЕСКО;
- c) будь-якою іншою державою, що підписала Європейську культурну конвенцію Ради Європи і/або Конвенцію ЮНЕСКО про визнання курсів навчання, дипломів і звань з вищої освіти в державах європейського регіону, або будь-якою Договірною Державою чи Стороною цих конвенцій,

якій було запропоновано взяти участь у Дипломатичній конференції з прийняття цієї Конвенції.

2. Ці держави і Найсвятіший Престол можуть висловити свою згоду на обов'язковість для них цієї Конвенції шляхом:

- a) підписання без застереження щодо ратифікації, прийняття чи затвердження; або
- b) підписання з умовою ратифікації, прийняття чи затвердження з подальшою ратифікацією, прийняттям чи затвердженням; або
- c) приєднання.

3. Конвенція підписується в одного з депозитаріїв. Ратифікаційні грамоти або документи про прийняття, затвердження чи приєднання здаються на зберігання одному з депозитаріїв.

Стаття XI.2

1. Ця Конвенція набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення одномісячного періоду від дати, на яку п'ять держав, включаючи принаймні три держави-члени Ради Європи і/або європейського регіону ЮНЕСКО, висловили свою згоду на обов'язковість для них цієї Конвенції. Стосовно будь-якої іншої держави Конвенція набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення одномісячного періоду від дати висловлення цією державою своєї згоди на обов'язковість для неї цієї Конвенції.

Стаття XI.3

1. Після набрання цією Конвенцією чинності будь-яка держава, що не належить до однієї з категорій, перелічених у статті XI.1, може подати прохання про приєднання до цієї Конвенції. Кожне таке прохання подається одному з депозитаріїв, який надсилає його Сторонам Конвенції не пізніше, ніж за три місяці до сесії Комітету Конвенції про визнання кваліфікацій з вищої освіти в європейському регіоні. Депозитарій інформує про таке прохання також Комітет міністрів Ради Європи та Виконавчу раду ЮНЕСКО.

2. Рішення запропонувати приєднатися до цієї Конвенції державі, яка звернулася з таким проханням, ухвалюється більшістю у дві третини голосів Сторін.

3. Після набрання цією Конвенцією чинності Європейське співтовариство може приєднатися до неї на прохання його держав-членів, яке подається одному з депозитаріїв. У такому випадку стаття XI.3.2 не застосовується.

4. Стосовно будь-якої держави, що приєдналася до Конвенції, або Європейського співтовариства Конвенція набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення одномісячного періоду від дати здачі на зберігання документа про приєднання одному з депозитаріїв.

Стаття XI.4

1. Сторони цієї Конвенції, які також є учасниками однієї чи більше нижченаведених Конвенцій:

Європейської конвенції про еквівалентність дипломів, які надають допуск до університетів (1953 рік, ETS No. 15), та Протоколу до неї (1964 рік, ETS No. 49),

Європейської конвенції про еквівалентність періодів навчання в університетах (1956 рік, ETS No. 21),

Європейської конвенції про академічне визнання університетських кваліфікацій (1959 рік, ETS No. 32),

Міжнародної конвенції про визнання курсів навчання, дипломів і звань з вищої освіти в арабських і середземноморських європейських державах (1976 рік),

Конвенції про визнання курсів навчання, дипломів і звань з вищої освіти в державах європейського регіону (1979 рік),

Європейської конвенції про загальну еквівалентність періодів навчання в університетах (1990 рік, ETS No. 138),

a) у своїх взаємовідносинах застосовують положення цієї Конвенції;

b) продовжують застосовувати вищезгадані конвенції, учасниками яких вони є, у їхніх відносинах з іншими державами-учасниками цих конвенцій, які не є Сторонами цієї Конвенції.

2. Сторони цієї Конвенції зобов'язуються утримуватися від участі у будь-яких конвенціях, згаданих у пункті 1, якщо вони ще не стали їхніми Сторонами, за винятком Міжнародної конвенції про визнання курсів навчання, дипломів і звань з вищої освіти в арабських і середземноморських європейських державах.

Стаття XI.5

1. Будь-яка держава під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або документа про прийняття, затвердження чи приєднання може визначити територію (території), до яких застосовуватиметься ця Конвенція.
2. Будь-яка держава може в подальшому у будь-який час заявою на ім'я одного з депозитаріїв поширити дію цієї Конвенції на будь-яку іншу територію, визначену в цій заяві. Щодо такої території Конвенція набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення одномісячного періоду від дати отримання такої заяви депозитарієм.
3. Будь-яка заява, зроблена відповідно до двох попередніх пунктів, може стосовно будь-якої території, визначеної в цій заяві, бути відкликана шляхом подання відповідного повідомлення на ім'я одного з депозитаріїв. Відкликання набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення одномісячного періоду від дати отримання такого повідомлення депозитарієм.

Стаття XI.6

1. Будь-яка Сторона може у будь-який час денонсувати цю Конвенцію шляхом подання відповідного повідомлення на ім'я одного з депозитаріїв.
2. Така денонсація набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення дванадцятимісячного періоду від дати отримання такого повідомлення депозитарієм. Проте така денонсація не зашкоджує рішенням про визнання, схваленим раніше відповідно до положень цієї Конвенції.
3. Припинення або зупинення дії цієї Конвенції внаслідок порушення Стороною будь-якого положення, що має суттєве значення для втілення в життя предмету або мети цієї Конвенції, здійснюється відповідно до міжнародного права.

Стаття XI.7

1. Будь-яка держава, Найсвятіший Престол або Європейське співтовариство під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття, затвердження чи приєднання може заявити, що вона залишає за собою право не застосовувати повністю або частково одну чи більше з таких статей цієї Конвенції:

стаття IV.8,
стаття V.3,
стаття VI.3,
стаття VIII.2,
стаття IX.3.

Жодні інші застереження не дозволяються.

2. Будь-яка Сторона, яка заявила застереження відповідно до попереднього пункту, може його відкликати повністю або частково шляхом подання відповідного повідомлення на ім'я одного з депозитаріїв. Відкликання набирає чинності від дати отримання такого повідомлення депозитарієм.
3. Сторона, яка заявила застереження щодо положення цієї Конвенції, не може вимагати застосування цього положення будь-якою іншою Стороною; однак, якщо її застереження є частковим або умовним, вона може вимагати застосування цього положення у тому обсязі, в якому вона сама його прийняла.

Стаття XI.8

1. Комітет Конвенції про визнання кваліфікацій з вищої освіти в європейському регіоні може приймати проекти поправок до цієї Конвенції більшістю у дві третини голосів Сторін. Будь-який прийнятий таким чином проект поправки включається до Протоколу до цієї Конвенції. У Протоколі визначаються умови набрання ним чинності, яке у будь-якому випадку вимагає висловлення згоди Сторонами, для яких Протокол буде обов'язковим.

2. За процедурою, передбаченою у пункті 1 вище, у розділ III цієї Конвенції не може бути внесена жодна поправка.

3. Будь-яка пропозиція про внесення поправок повідомляється одному з депозитаріїв, який надсилає її Сторонам не пізніше, ніж за три місяці до сесії Комітету. Депозитарій інформує про неї також Комітет міністрів Ради Європи та Виконавчу раду ЮНЕСКО.

Стаття XI.9

1. Депозитаріями цієї Конвенції є Генеральний секретар Ради Європи і Генеральний директор Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури.

2. Депозитарій, якому подається будь-який документ, будь-яке повідомлення або сповіщення, повідомляє Сторони Конвенції та інші держави-члени Ради Європи і/або європейського регіону ЮНЕСКО про:

а) будь-яке підписання;

б) здачу на зберігання будь-якої ратифікаційної грамоти або будь-якого документа про прийняття, затвердження чи приєднання;

в) будь-яку дату набрання цією Конвенцією чинності відповідно до положень статей XI.2 і XI.3.4;

г) будь-яке застереження, заявлене на виконання положень статті XI.7, і відкликання будь-якого застереження, заявленого на виконання положень статті XI.7;

д) будь-яку денонсацію цієї Конвенції на виконання статті XI.6;

е) будь-які заяви, зроблені відповідно до положень статті II.1 або статті II.2;

ж) будь-які заяви, зроблені відповідно до положень статті IV.5;

з) будь-яке прохання про приєднання, звернене відповідно до положень статті XI.3;

и) будь-яку пропозицію, зроблену відповідно до положень статті XI.8;

й) будь-яку іншу дію, будь-яке повідомлення або сповіщення, які стосуються цієї Конвенції.

3. Депозитарій, що отримує сповіщення або надсилає повідомлення на виконання положень цієї Конвенції, без затримки інформує про це іншого депозитарія.

На посвідчення чого нижчепідписані належним чином на те уповноважені представники підписали цю Конвенцію.

Вчинено у Ліссабоні одинадцятого дня квітня місяця 1997 року англійською, іспанською, російською та французькою мовами, причому всі чотири тексти є однаково автентичними, у двох примірниках, один з яких зберігатиметься в архіві Ради Європи, а інший в архіві Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури. Засвідчена копія цієї Конвенції надсилається всім державам, згаданим у статті XI.1, Найсвятішому Престолу, Європейському співтовариству і Секретаріату Організації Об'єднаних Націй.

[до змісту](#)